
Samfundsstøtter

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Samfundsstøtter", i: *Mindeudgave Digte*, side: 218, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Samfundsstøtter

Nej, aldrig skal vort Land forgaa.
Hør, hvad Slags Folk jeg bygger paa.
Slet ikke mest den fine Trop,
der rager højest blandt os op.

En Embedsmand er en Person,
der lever for at faa Pension.
Ham gør man ofte til sin Ven
ved blot at true ham paa den.

De rige, og de store med,
er blevet vænnet fra Fortræd.
Tit gi'r de heller efter end
at blive sat paa Dør igen.

Men aldrig slettes Danmarks Navn,
saa længe som i København
er endnu ikke ryddet ud
det allersidste Cyklebud.

Et Cyklebud – en ladt Patron,
der knalder hver en Situation,
i Haand og Hjerne lige snar,
– og Peder Syv mod ham er bar.

Er Verden svær, saa er han nem,
kan ud, kan ind, kan altid frem.
Tør hænde, Statens Cyklestyr
laa nok saa godt hos saad'n en Fyr,

Og hør, I jydsk Tjennestpi'er,
dernæst er I vort Riges Sir.
Det staar, saalænge, si'er jeg jer,
som I er saadan, som I er.

En Pige fra den jydsk Jord
er ikke af de mange Ord,
men tro mig, dér hvor hun bli'r sat,
der er hun Ka'l for henner Hat.

Iblandt os andre er der faa,
som man saa trygt kan stole paa.
Og tænk, et nok saa slidtsomt Liv
d'et regner hun for Tidsfordriv

og er dog Pige for en Mand
og havner smukt i Ægtestand
og ta'r saa godt som han sin Tøm,
mens Huset løber fuldt af Børn.

For Strøgets Ridder Fuglefri
med Hiv og Sving og Fremfart i
og Hedens Pige, stærk og sejj,
der ved og vil sin egen Vej,

for jer – Guds Dross, saa dansk et Par,
som nogetid i Danmark var –
jeg tager Skorstensrøret a'
og slipper løs et stolt Hurra.